

убѣдихъ царьтъ да издаде заповѣдь, която запрѣтъваше поклоненіето на друго божество въ растоянне на трийсетъ денье, и заповѣдаше боготвореніето на царското лице. Данилъ не са покори на нечестивата тѣзи заповѣдь, но сѣкый день са молѣше на Бога споредъ обичайтъ си; и тѣй царедворцытъ го съгледахъ, наковладихъ го, и царьтъ са принуди да хвърли любимецьтъ си въ ямата на расланитѣ, защото тѣй опрѣдѣляше законьтъ; но звѣроветѣ не докахихъ Данила, и царьтъ обнетъ отъ удивленіе, прѣдаде обвинителитѣ му на расланитѣ за да ги разкъсать. (Данилх. s. 1—.).

§. 171. *Исторіята на Есѡирь, жената на Артаксеркса.*

Мардохей, единъ отъ плѣнниците отърва Іудеитѣ отъ голѣма опасность. Той бѣ отхранилъ Есѡирь, братовото си сыраче. Нея зе за жена Артаксерксъ Персидскый царь и много я обыхъ. Имаше единъ царедворецъ на име Аманъ, любимецъ на царьтъ, който отъ гордость за царското къмъ него благоволеніе, искаше да му са покланягъ. А понеже Мардохей не струваше туй, привлече си умразата на Амана. И тѣй Аманъ за да отмьети на свойтъ врагъ, рѣши са да погуби сичкый родъ Іудейскый и сполучи да са издаде царска заповѣдь за туй. (Есѡирь. а. в. г.).

§. 172. *Мардохей извѣстява на Есѡирь, за опасността на Іудеитѣ.*

Като са научи Мардохей за безчеловѣчната заповѣдь, раздра си дрѣхытъ, посыпа съ пепель главата си, отиде въ палата и го напълни съ плачь. Като